

gøre i de Kommuner, hvor man har gjort Brug af hele det til Raadighed stillede Statstilskud.

Lovforslaget har en dobbelt Opgave: for det første at regulere Priserne for alle og dernæst at bringe Hjælp til de vanskeligst stillede. Men saaledes som Lovforslaget nu er affattet, godkendt af Flertallet i det andet høje Ting, har man ikke holdt disse Opgaver ude fra hinanden. Det er dette, vi i vort Parti mener, der bør gøres. Disse Opgaver kan maaske nok siges at glide noget over i hinanden, men Lovgivningsmagten kan gøre sit til, at Skellet drages saa skarpt som muligt, og det er dette, vi bør stræbe efter ved den Revision, der nu skal finde Sted. Det er efter vort Partis Overbevisning Statens Opgave at sørge for at bringe Priserne ned til et rimeligt Niveau. Hvis vi ikke havde de store Prisstigninger paa de almindelige Livsfornødenheder, vilde jo Dyrtdislovgivningen ikke have været nødvendig. Det er Prisstigningen, der fremkalder den, men det bør ogsaa være Statens Opgave at modvirke Prisstigningen og gøre det paa den hensigtsmæssigste Maade, og dette sker ved, at man tilvejebringer en ensartet og lavere Salgspris for de paagældende Produkter. Saa snart man gaar over til Dyrtdismærkesystemet, bliver Forholdet straks mindre gunstigt, mindre hensigtssvarende. Dette er i nogen Maade erkendt ogsaa fra Regeringspartiernes Side, idet man i Folketinget har sluttet sig til Forslag, som blev fremsat fra Venstres Side, saaledes at de tre Partier har staaet samlet om den Affattelse af § 1, som her foreligger. Men man fraviger Princippet paa andre Punkter, og ved den Bestemmelse, der findes i Forslaget om at stille den ubenyttede Del af det Beløb, som er til Raadighed til Nedsættelse af Brændelspriserne, til fri Benyttelse for Kommunalbestyrelsen til andre Dyrtdisforanstaltninger, fører man Beløb, som er tænkt anvendt til almindelige Prisnedsættelser, over til Brug efter Kommunalbestyrelsernes Forgødtbefindende. Vi fra vor Side er tilbøjelige til at stille ret store Beløb til Raadighed, naar man kunde komme bort fra det Princip, som har fundet sit Udtryk i Ministerens Forslag, og som ogsaa er blevet hævdet ved den Stilling, som Flertallet i Folketinget har

indtaget. Man maa heller ikke lade ude af Betragtning, at naar man vil fastholde den Tanke, som Indenrigsministeren har gjort sig til Talsmand for, nemlig at Kommunerne ved Siden af den Prisregulering, som Staten foretager, har Lov til selv at vedblive med at foretage Prisregulering, saa bliver dette til Skade for de mere vanskeligst stillede i Kommunerne. Mit Partis Opfattelse af denne Sag deles ogsaa af Venstrepartiet, hvis Ordfører (Kragh) nylig har talt. Man bør dele Opgaven saaledes, at Staten har med Prisreguleringen at gøre, og at det overlades til Kommunerne at yde de vanskeligst stillede Hjælp. Tillige bør man ikke tabe af Sigte — hvad jeg allerede har nævnt — at man bør tilrettelægge eller i alt Fald ikke vanskeliggøre en Tilbagevenden til normale Tilstande. I den Henseende mener jeg, at det vil have sin Betydning at gøre Forskel paa den Understøttelse og den Prisregulering, der finder Sted i Vinterhalvaaret og i Sommerhalvaaret. Der er utvivlsomt mere Trang til Tilskud og Støtte i Vinterhalvaaret end i Sommerhalvaaret, og tillige vilde det have sin Betydning, at de Prisnedsættelser, der fandt Sted, ikke blev ført saa langt ud, som man ved, at det er Tilfældet i flere Kommuner, hvor man har nedsat Varerne til Priser, der ligger i meget lavere Niveau end det, der var gældende før Krigen. Snarere burde man sætte et Niveau, der ligger over, hvad Niveauet var før Krigens Begyndelse; thi det er neppe sandsynligt, at vi i en Række af Aar vil komme tilbage til det Prisniveau, der var gældende den 1. August 1914. Et Skridt i Retning af at gøre Hjælpen større i Vinterhalvaaret end i Sommerhalvaaret synes jo at være sket i Folketinget, idet de Nedsættelser, som skal ske ved Statens Foranstaltning, paa Brød, Fedt, Flæsk og Kød, er bestemte at skulle træde i Kraft fra 1. September, medens det forelagte Lovforslag indeholdt Bestemmelsen om, at de skal træde i Kraft fra 1. Juli. Dette, mener jeg, er et Skridt i den rigtige Retning. Et Skridt i Retning af det andet Forhold, jeg omtalte, med Hensyn til begrænset Nedsættelse har man ogsaa gjort i Lovforslagets § 2, ifølge hvilken den Prisnedsættelse, der finder Sted paa Brænd-